

komme til en Forstaaelse med det andet Ting, med de andre Statsfaktorer.

Det forekommer mig ogsaa, at det ærede Medlem kunde have en smuk Opgave ved at klare Forholdene inden for det Mindretal, hvortil han hører. Da vi mødtes her efter forrige Valg, stod den ærede Rigsdagsmand fra Langeland op og talte som Ordfører for 80.000 Vælgere, og jeg har selvfølgelig med stor Opmærksomhed fulgt Udviklingen siden og ser med Forundring, at de, som talde sig „det rene Venstre“, staa ikke her som et og samme Parti, men staa splittet i 4 Grupper. Der er først den Berastede Gruppe, og saa er der 7—8 Medlemmer, som det ærede Medlem for Langeland vel maa anses som Fører for. Saa er der 7—8 andre, hvortil vel det ærede Medlem fra Vejle hører. Hvis jeg ikke gør ham Uret, hører han dertil. Det er jo vanskeligt at finde, hvor det ærede Medlem fra Vejle staa, men jeg antager, at han maa henregnes til Løsgængerne her i Tinget. Dernæst er der de to Socialdemokrater, det bliver altsaa 4 Grupper, man maa stille sig for. Kunde det ærede Medlem ikke arbejde paa at faa dem enige, og kunde det ærede Medlem ikke faa dem til at lave et Program, saa man kunde se, hvad de ærede Medlemmer ville? det er dog en billig Forordning. Det er let nok at kritisere alt og alle, men det var rart en Gang at høre, hvad de ærede Medlemmer ville. De undskyldte sig nok med, at de ere et Mindretal, men det forekommer mig, at et Mindretal, som vil frem og vil virke for at blive et Flertal, maa sige Vælgerne, hvad de ville, for at de ikke skulle løbe Ratten i Sækken, de maa kunne angive de Veje, de ville gaa, og de Midler, de ville bruge. Lad os høre lidt om det. Jeg ventte derfor, at det ærede Medlem, naar han faar Ordet igen, vil give lidt Oplysninger i saa Henseende; thi det maa jeg tilstaa, at jeg mangler tilstrækkeligt Kendskab til, hvad de Herrer egentlig ville i Fremtiden. Jeg vil ikke klage over, at det ærede Medlem fra Ringkøbing i Fjor betroede os den Hemmelighed, at hvis han og hans Venner engang kom i Flertal, vilde de bære sig ad som os og sende Finansloven til Landstinget, hvorved han undrømmede, at vor Finansloov var af den Bestaafenhed, at han i og for sig godt kunde stemme derfor. Naar der er saa lidt Difference mellem ham og os andre, er der ingen Grund til at raabe saa højt mod vor Politik, de maa da først blive klare paa deres egen Politik, saa først kan der være Tale om at anke over vor.

Agrarbevægelsen har jo spillet en vis Rolle i disse Dages Forhandlinger. Det er

meget naturligt; men det undrer mig at høre, at de Herrer af Højre, som hidtil have ført Ordet, have set saa skeptisk paa Bevægelsen trods det, at Bevægelsen oprindelig er udgaaet fra Højre. De Mænd, som staa i Spidsen for Agrarbevægelsen, have hidtil været Højremænd og talde sig saa endnu; jeg har ingen Grund til at tvivle paa deres Udtalelser i saa Henseende. Naar jeg sympatiserer med Agrarbevægelsen, gør jeg det nærmest, fordi jeg i den ser en Protest fra et stort Antal Vælgere mod Visnepolitikken, en Protest mod, at Regeringen fortsætter som hidtil med at lade den ene Million efter den anden rulle ud af Statskassen til uproductive Formaal, medens Agrarbevægelsens Mænd mene, at Pengene i Statskassen skulle anvendes til mere produktive Formaal, end Regeringen hidtil har anvendt dem til. Som Agrarbevægelsen er fremtraadt her i Landet, ser jeg egentlig kun en Bevægelse af rent saglig Natur. Det er jo meget naturligt, at Landbrugerne under de vanskelige Forhold, som de leve under, slutte sig sammen for at paakalde deres Krav og Interesser. Det er jo ikke noget uhyort, og det er ikke noget nyt, der her er sket. Landets Købstæder have i saa Henseende givet et godt Eksempel. Man ser, hvorledes der i dem er dannet Haandværkerforeninger, Handelsforeninger, Industriforeninger o. s. v., og ved Hjælp af disse Organisationer have de med stort Held tit paakaldt Lovgivningsmagtens Bistand. De havde sikkert ikke faaet saa meget Gehør i Rigsdagen, som de have faaet, dersom de ikke havde haft saa faste Organisationer, hvor igennem de kunde paakalde deres Krav. Er det da ikke meget naturligt, at Landbrugerne slutte sig sammen, uanset om de ere Højre eller Venstre og søge at faa de Interesser fremmede, som de ere fælles om? At det ærede Medlem fra Ribe Amts 3dje Valgtreds (Bust) føler sig stødt over, at vi fra vor Side sympatisere med Agrarbevægelsen, kan jeg godt forstaa, thi han har jo i en lang Arrække optraadt, som om alt, hvad der hedder Landhøpolitik var en Domæne, særlig for ham. Jeg har baade i og uden for denne Sal med megen Interesse hørt ham stadig give det paa den Melodi: „Vi Bønder,“ og naar det gik rigtig højt, stillede han sig op paa en Talerstol og betegnede sig med de Ord: „A. æ kun en uselig Buen.“ Men ingen kan være i Tvivl om, at den, som siger saaledes, maa være Agrar af første Sort. Derfor kan jeg forstaa det ærede Medlems Utilfredshed med, at det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgtreds gaar ham i Næringen. Der er imidlertid den Fejl ved den Agrarpolitik,